

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var dog utroligt, må jeg sige. Altså jeg er simpelt hen målløs over, at en debat om den grundlovssikrede ytringsfrihed her i landet kan få nogle folketingsmedlemmer så meget op af stolene. Hvad er det dog for noget? Jeg vil sige til hr. Arne Melchior: Skal vi ikke lige forsøge at komme lidt ned på jorden igen? Det, det drejer sig om, er en enkelt paragraf i straffeloven. Må jeg bede enten justitsministeren eller hr. Ole Espersen, som jeg anser for at have god forstand på de her dele, bekræfte, om det ikke forholder sig sådan, at uanset om denne fuldstændig overflødige, latterlige og ligegyldige paragraf bliver afskaffet, kan vi stadig påberåbe os domstolenes indgriben, hvis vi føler, at vi bliver forulempet?

Jeg ønsker ikke, at man skal gå og kalde hinanden for hvad som helst. Jeg ønsker, at der indimellem skal være grænser for, hvordan man kan tale til og om hinanden; det synes jeg ganske afgjort. Jeg synes, vi skal opføre os ordentligt, og det var der nogle der godt kunne trænge til at lære. Men det, jeg synes der er i vejen med denne paragraf, er, at man har to grupper inde i den. Det er for meget, det er overflødigt, det er latterligt, og det er det, Fremskridtspartiet ønsker at afskaffe. Vi ønsker ikke at afskaffe en lovgivning, der gør det muligt, at man i visse tilfælde kan få en dom for, at nu har man ryggen fri med hensyn til den ene eller den anden beskyldning.

Jeg vil gerne bede enten hr. Ole Espersen – og meget gerne så upolemisk, som det nu kan lade sig gøre – eller justitsministeren om at bekræfte, at den ret har man stadig, selv om denne paragraf bliver afskaffet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Arne Melchior spørger, hvad jeg vil stemme, hvis sagen skulle komme til tredje behandling inden for de næste fire arbejdsdage, må det jo så være. Jeg vil svare hr. Arne Melchior, at som han ved fra dagspressen og fra mine udtalelser her i Folketingssalen, skammer jeg mig ikke over at sige, at sagerne skal behandles grundigt, før jeg tager stilling. Det gælder også i denne sag.

Men den ordførertale, jeg holdt, var et resultat af forhandlingerne på Venstres gruppemøde i dag blandt de tilstedeværende, og der var holdningen fortsat, som den altid har været: Princippet vil vi have afskaffet; vi mener, at denne paragraf er skadelig for den frie debat. Men jeg har også tilføjet i dag, at det godt kan være, som hr. Ole Espersen var inde på, at der er grovere forhold, vi ikke har ramt, og som vi burde kriminalisere.

Så må jeg da sige, at efter at fru Pia Kjærsgaard nu har kaldt bestemmelsen ligegyldig, er jeg selvfølgelig ikke blevet mere venligsinde over for et forslag, der kun har én linje, og hvor bemærkningerne mere går på at citere Lars P. Gammelgaard og mig, for det er jo ikke seriøst. Men jeg håber, at også forslagsstilleren er enig i, at vi skal bruge dette lovforslag til at se på, hvad vore forpligtelser er efter internationale konventioner. For de forudsætter i hvert fald ikke, at straffeloven skal se ud lige præcis, som den gør i dag; det er jeg helt sikker på.

Så er jeg i øvrigt enig med fru Ebba Strange, hvis partifælle jeg også citerede, i, at tidspunktet for fremsættelsen skal være, når der er et bredt flertal. Det må ikke hedde sig, at afskaffelsen af bestemmelsen bliver identificeret med en bestemt udlændingepolitisk opfattelse; det ville være meget skadeligt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan anmelde enighed med fru Pia Kjærsgaard, når hun siger, at justitsministeren og hr. Ole Espersen har god forstand på de dele; det synes jeg også de har på mange andre dele. Og de har begge klart sagt, at det ikke vil være medholdeligt med en international konvention, hvis vi strøg paragraffen.

At vi er oppe på naglerne, synes jeg ikke fru Pia Kjærsgaard skulle være utilfreds med. Og med hensyn til at komme ned på jorden: Hvor jorden er, bestemmer enhver jo for sig selv, og sin stemmeføring har man vel lov til at bruge, som det nu falder én naturligt.

Må jeg sige, at jeg også har kritik mod paragraffen, men det er mere mod dens anvendelse, fordi domspraksis, som delvis refereres i bemærkningerne, ikke nævner de meget milde straffe, der er blevet ikendt dér, hvor skyld er blevet fastslået ved domstolene. Paragraffen siger: bøde, hæfte eller fængsel i indtil to år. Og